03. Odvážně se ujmout slova – jízdní řád pro synodní sdílení

Při mši svaté: společná modlitba za synodu + Boží slovo + biblické uvedení + praktické uvedení

Uvítání a představení se jménem (neznáme-li se), domluva na moderátorovi, zapisovateli, příp. časoměřiči

Uvedení do tématu: *Odvážně se ujmout slova: V synodální církvi jsou všichni vybízeni, aby mluvili odvážně a otevřeně, tedy svobodně, pravdivě a s láskou (zvěstování, svědectví, povzbuzení, varování, kritika, obrana slabých).*

Základní (dvoj)otázka:

A) Jak se v naší farnosti lidé „ujímají slova“? Odvážně, otevřeně, svobodně, pravdivě, s láskou?
B) K jakým krokům nás vybízí Duch svatý, abychom v této schopnosti ujímat se slova dále rostli a podpořili ji?

Rozvíjející otázky (pro inspiraci):

1. Co nás uschopňuje a co nám brání, abychom v naší farnosti mluvili odvážně, otevřeně, svobodně, pravdivě a s láskou? Kdy a jak v rámci své farnosti dokážeme či nedokážeme říci to, co je pro nás důležité?
2. Jaké máme zkušenosti se svobodou a otevřeností promlouvání jinde, než ve farnosti (v rodině, v zaměstnání, ve škole, v rámci občanské společnosti, ve světě politiky)? Co z toho pro nás může být inspirací pro farnost?
3. Kdo mluví jménem naší farnosti navenek (např. vůči médiím, městu apod.) a jak jsou tyto osoby vybírány?
4. Co konkrétního můžeme ve farnosti udělat pro to, abychom vytvořili bezpečný prostor pro každého, kdo se chce nějak vyjádřit? Jak se můžeme učit promlouvat v pravý čas odvážně, otevřeně, svobodně, pravdivě a s láskou?

1. TICHO Naslouchámе svému srdci: Chvíle ticha, ve které má každý prostor pro připravení si svého tříminutového vstupu (někomu k tomu pomáhají i písemné poznámky – papíry a tužky jsou k dispozici). Procházíme si výše uvedené otázky a ve svých zkušenostech **hledejte něco, co se vám zdá pro vás i pro ostatní důležité a o co byste se mohli podělit s ostatními**. Máme na to teď v tichu cca 3–5 minut.

- Jaké zkušenosti v naší farnosti nám vyvstávají na mysli ve světle výše uvedených otázek?
- Které z těchto vašich zkušeností jsou oživující, přinášející pokoj, tvůrčí postoj k životu a naději?
- Které naopak umrtvující, vedoucí ke smutku, rozdělení, strnulosti či beznaději?

1. SDÍLENÍ Sdílíme se o své zkušenosti: Mluví jeden po druhém dokola stolu, **každý má na svůj vstup cca 3 minuty** (moderátor upozorní), po každém vstupu chvilka ticha na doznění, moderátor pak vyzve další. Ve svých vstupech nereagujeme na předchozí, nediskutujeme, pouze přineseme ovoce toho, co se nám objevilo v úvodní chvilce ticha. Během naslouchání druhým **si můžeme dělat poznámky**, abychom pak v dalším kole na to mohli reagovat.

2. TICHO Hlouběji naslouchámе souvislostem: Chvíle ticha, při které necháme v sobě doznít vše, co doposud zaznělo (můžeme si při tom procházet své poznámky), a ptáme se, co nás z toho především oslovilo. Ticho 3–5 min.

- Jak nás osobně zasahují zkušenosti druhých, kterým jsme právě teď ve skupině naslouchali?
- Jaké radosti či jaký nepokoj v nás tyto zkušenosti, které jsme zde vyslechli, vyvolávají?
- K jakým vhledům či souvislostem nás toto vzájemné sdílení zkušeností vede?

2. SDÍLENÍ Veďte hlubší dialog s tím, co doposud zaznělo: Ve skupině nyní mluvte o tom, co vás zasáhlo ve sdělení druhých, co jste si při naslouchání druhým uvědomili jako nový vhled do diskutované otázky. Můžeme už rozhovor vést spontánně, jak se kdo ujme slova (moderátor pak musí dbát na to, aby se dialog nezvrhl do nějaké monotematické diskuse). Na úvod také můžeme udělat rychlé kolečko, kdy každý řekne svojí reakci na slyšené a teprve po tomto kolečku vedeme spontánní dialog. Není-li čas, lze nouzově zůstat jen u tohoto kolečka.

3. TICHO Naslouchámе, kam nás vede Duch svatý: Chvíle ticha, při které necháme v sobě doznít vše, co doposud zaznělo (můžeme si při tom procházet své poznámky) a ptáme se, k jakým konkrétním krokům, změnám či postojům vede Duch svatý, a co to, co bylo řečeno, prakticky znamená pro naši další společnou cestu.

- Co z toho, co zaznělo, má být potvrzeno a upevněno? Co naopak musí projít nějakou změnou?
- Jaké cesty se nám tím nově otevírají? Které první kroky mají být učiněny pro hlubší dialog uvnitř i navenek?
- Na čem se ve skupině shodneme? Jaká témata nás naopak rozdělují? Jaké jsou menšinové hlasy?

3. SDÍLENÍ Sdílíme se o plody rozlišování: Sdílíme se na téma „co Duch říká naší farnosti“ ve světle dnešního rozhovoru (měly by se zde v našich vstupech vyskytovat hojně „infinitivy“ či jiné výzvy k jednání nebo návrhy). Můžeme udělat závěrečné kolečko, kdy každý může navrhnout nějaký podnět pro další život farnosti (diecéze / církve). Je-li čas, lze pak hledat shodu na některých návrzích, ostatní pak poznamenáme jako menšinové.

Závěrečná modlitba

Je-li čas, můžeme si na závěr podělit s druhými o to, jak kdo dnešní společný rozhovor prožíval, jak se při něm cítil (svobodně, svázaně…) a co příště můžeme udělat jinak.